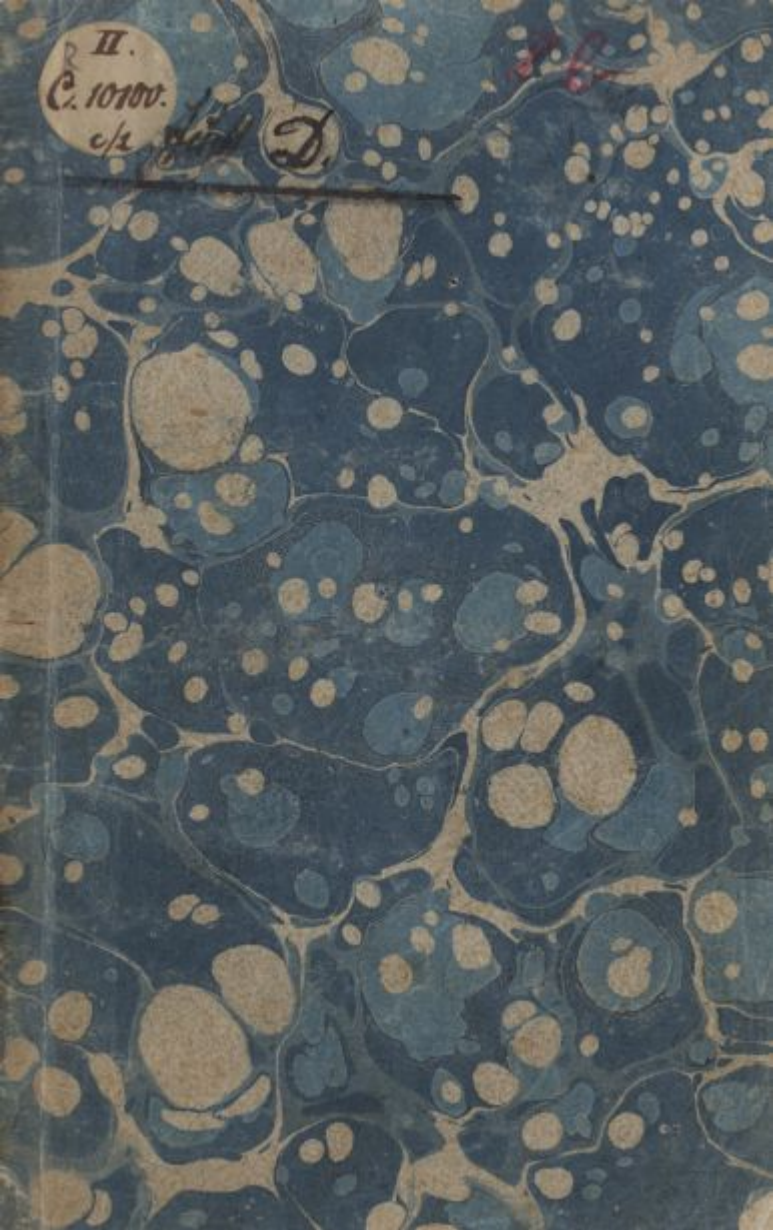

II.
C. 10100.
c/2

D.

10100 H. C. c. 2. Q. 8 br.

R

P e f m i

s a

B r á m b o v z e.

1 8 0 9.

1 0 1 1 1

1 0 1 1 1

ID = 096442880

IN = 030004310

1 0 8 1

Predgovor.

Te pesmi so sloshène sa brámbovze, to je sa tiste, ktiri so radovolno inu ferzhno perpravleni, dom inu famooblastvo nafhe varvati, ako bi se nam vojska od kodar kol permérila; de jih bodo peli inu svoje ferza s' ogneno voljo vnémali, v' bran štati vřakimu nadlesniku nafhiga Zefarřtva.

Svetli Zefar je vselej posebno fkerbel svoje sveřte podloshne per dobrimu řtanu ohranit. Ob prejšñnih

vojfkah ni vabil vse junake k'oroshju, inu je rajshi nekoliko svojiga posestva drugim kraljestvam prepustil, de bi mir ohranil. Al sdaj ne more nizeh vezh oddati, nizeh sebi odtergati, tudi ne eno samo dushelo; fzer nafhe Zefarstvo ob mozh pride, zeloft inu famosvojnost sgubi, inu vsak mozhnejji sofed bi s' nami delal, kar bi hotel.

Sdaj je na tim, al zhmo biti, kar smo bili, al bomo v' nizeh. Sdaj nizeh ne pomaga nevarnost fkrivati, ampak je treba na ves glas rezhi: napravmo se, dokler je zhas, vadimo se v' oroshju; sdaj grede al sa shivlenje al sa smert.

Sa to je fkerbni Zefar ob zhasu lepiga miru svoje lube podloshne, ktiri so se mu vezhkrat poprej ponu-

jali, klizal, de naj se oroshje nosit
 uzhé, naj v' potrebi bersk Zesarstvo
 varvat pertèzhejo, naj se ne splashio
 kakor sgublene ovze, temozh kakor
 vájeni inu pravi vojshaki obnashajo,

Kako radi so Zesarjov glas poslú-
 fhali, k' oroshju skup tekli inu vréli,
 bode nékidaj v' prihodnih zhasih per
 nashih posnih vnukih slovéto. Od
 roda do roda si bodo eden drugimu
 pravili, kakshni junaki smo v' nashih
 dnevih bili, inu bodo pesmi nam na
 zhasht skladali.

Bomo li roke krisham derskali
 inu nemarno glédali, kako ptujzi
 hozhejo nashé stare lastine jemat,
 nashé deshele med seboj delit, nashé
 pod svoj strah filit? — V' takih ne-
 varnostih se skashe, kdo je mosh;
 kdo rajshi to vaga, kar je manj; kdo

raji blago inu shivljenje sgubí, kakor svojo zhašt inu famosvojnost. Komur je tako per serzu, ta ne govori mehke besede, ampak is polniga serza mu tezhejo is ušt gorézhe pesmi, ktire junake k' junashtvu vshgejo.

Péli so nekídaj nafhi ozhaki, inu Turke pobíali; peli so, inu pod Sifek tekli Hafsán Bafha v' Savo potopít; inu zhe je Turk do naf perdèrel, so ga pognali, de so komaj nektiri rasbojnikí svoje pete vnesli.

Pojite tedaj, lubi Slovenzi, te pesmi, vnémajte se s' petjam k' pravimu junashtvu, k' brambi nafhiga ívetiga Zefarstva; kar dopolnit nam Bog vezhni pomagaj!

Pesem brambovska.

Presvetli Zesar vabi nas
 Na domovine bran
 Germi she mesto, terg nu vas
 K' bandèru vun na plan'.

Per tim bander' perséshemo
 Na prizho je nebó
 De kamor pojde, pojdemo
 Veselje nam je to.

Pred nami gré najvézh' vojshák
 Zesarikiga rodú
 Sa njim hití vsaktir junák
 In ne posná strahú.

Sovrashna roka she nikír
 Ni boja shugala
 Li skerb nas je sa lubi mir
 V' brambo sdrushila.

Zhe nashga kaj prevsetniki
 Od nas bi hotli jmét
 Mi serzhni radovolniki
 Ih zhmo nasaj podrét.

Mi brambovzi ne ishemo
 Kralestva ptujga last
 Sa svoje se potegnemo
 In sa dushèle zhaft,

Sa boshjo rézh namérjen bód'
 Ognéni strel nu mèzh
 Sa svetliga Zesarja rod
 Na vojsko hozhmo tezh.

Ohranit to je vsak dolshán
 Kar je najlubšhi kóm'
 Sa svoje staršhe stojmo v' bran
 Otroke, sheno, dóm.

De je pravizhna vojska ta
 Nam pamet govori
 Se pruji sushnosti ne vdá
 Kdor se Bogá bojí.

Sdaj poterdímo bratovšhno
 Naj roko vsaki da
 De se perféga našha bo
 Povšót rasilégala,

Molitva brambovska,

Mogozhni Bog!

Tvoj dih je stvaril sonza nove
 Tvoj dih je v' stan podrét svetove
 Mi mólimo pohlevno te
 Oberni milostvi obras
 Na brambo našho, nu na naš
 Pred sodbo klizh' sovráshnike
 Vlísh naš Bog!

Mogozhni Bog!

Sovrashnik naš zhe pód se spravit
 Posslit, ropat in podavit
 Ak ti nam zhesht na strani stat
 Odbil' ga bomo rózhno prozh
 Is tebe svira našha mozh
 Si raji smert, ko fushnost sbrat
 Vlísh naš Bog!

Mogozhni Bog!

Napúh njegov presgodej baha

Sa té ne mara, nima straha

Poterdi vude nam tvoj dih

Ti serza shtejesh, ne ludi

Zhe ta prevsétnik pergermi

Ko pléve ga íkropi tvoj píh

Vlilsh naf Bog!

P e r f é g a .

Pred Bógam smò
 Kir pregléda serza vse
 Pravízhen je
 Nanj míllimo
 Perfésheмо
 De hozhemo biti vselej svest'
 Saštavimo našo dobro věst,
 Perfésheмо.

Pred Bogam smò
 Kir zefarško krono bran'
 Jo Fronzu hran'
 Nanj míllimo
 Perfésheмо
 Povèla Zefarjove dershát
 V' oroshju, in boju terdno stat
 Perfésheмо.

Pred Bogam smo
 Kir je rekel viš' oblast
 Imét v' zhást
 Nanj mišlimo
 Perféshemo
 De Vajvodam zhmo pokorni bit
 Kar porézhejo bersh na tanko štrit
 Perféshemo.

Pred Bogam smo
 Naj sadéne naf tud smert
 Naf Bog poterd'
 Nanj mišlimo
 Perféshemo
 Sa banderam tak dolgo pojdemo
 De s' boshjo mozhjó dopolnimo,
 Perféshemo!

Estrajh sa vse.

Ako li zhe
 Je bil Estrajh in bo sa vse
 Sdaj brambovzi saukajte
 Bit zhe, bit zhe
 Estrajh sa vse.

Ker tedej zhe
 Nobenga se ne bojimo
 Bres skerbi, varni, terdni smo
 Bit zhe, bit zhe
 Estrajh sa vse.

Ako li zhe
 Ni treba jarma ptujga nost
 Je sama nasha mosh sadoft
 Bit zhe, bit zhe
 Estrajh sa vse.

Ker Estrajh zhe
 Je bramba nasha svésana
 Beséda mosh! — je sklénena
 Kaj ne? — bit zhe
 Estrajh sa vse!

Kakó pa zhe
 Sovrashnik more skor' posnàt
 Ki sé bo mogel nam podàt
 Bit zhe, bit zhe
 Estrajh sa vse.

Inu kër zhe
 Obéta Rudolf is nebéf:
 „Premagal bodesh Fronz saréf
 Kër Estrajh zhe
 Tud bo sa vse”.

Inu ker zhe
 Estrajhu bo pomagat Bóg
 De se rasshiri krog in króg
 Bit zhe, bit zhe
 Estrajh sa vse.

Brambovfka dobra volja.

Kár smo mi brámbovzi
 Vezh nismo zágovzi
 Volje smo shídane
 Dobro nam je.

Kaj néki máramo
 Samo to baramo
 Ké so sovráshniki?
 Ih zhmo pobít.

Drava zhigáva je
 Sozha zhigáva je
 Ih bomo varvali
 Kdó jih zhe pít.

Pridte sovráshniki
 Pridte rasbójniki
 Tepeni bodete
 Vaf je premál.

Polzi, Estrajhari
 Zhèhi, nu Madshjari
 Vfi smo sa èniga
 Eden sa vfe.

Mi vaf povábimo
 Ki ne posábimo
 Kakíhni vojsháki ste
 Sajmite s' nám!

S' verham natózhimo
 Kosarze, hózhemo
 Narpréd Zefárjovo
 Sdravízo pit.

Krala ni gorshiga
 Folka ni bolihiga
 Kakor je Zetar Fronz
 Kakor smo mi.

Sdaj pimo tízhino
 Na Zefarízhino
 Sdravje, naj lília
 Vezhno zvetè,

She smo natózhili
 Ga bomo pózhili
 Zefaríki Vajvodi
 Na vašho zhaft.

Sami naš vóдите
 Pred nami hódite
 Sa vami pójdemo
 Serze velá!

Domove várite
 Prav gospodárite
 Shenize, matere,
 Stari moshjé.

Neveste lúbize
 Terzhmo na kúpize
 Ko nasaj prídemo
 Poroka bo.

